

Ple de les Corts Valencianes celebrat el dia 16 de setembre de 1997. Comença la sessió a les 10 hores i 10 minuts. Presidix el Molt Excel·lent Senyor Hector Villalba i Chirivella. Sessió plenària número 58. Primera reunió.

El senyor president:

Senyores diputades, senyors diputats, bon dia. S'obri la sessió.

La presidència accepta l'oferta de les Corts i declara obert el període de sessions.

D'acort en l'article 56 del Reglament de les Corts, he de comunicar a la cambra que, durant les últimes vacances parlamentàries, la taula de la Diputació Permanent es reuni els dies 17 i 20 de juny, el 15 i 17 de juliol i el 27 d'agost de 1997.

D'acort en l'article 32.1 del Reglament de les Corts Valencianes, en nom de la taula, vullc formalment comunicar a la cenra que el conte general de les Corts Valencianes de 1996 ha segut aprovat per la taula en la sessió del dia 10 de juny de 1997 i es troba publicat en el *Bolleti Oficial de les Corts Valencianes* numero 155, pagina 19.999.

Primer punt de l'orde del dia: jurament o promesa dels diputats de les Corts Valencianes.

D'acort en l'article 7.3 del Reglament de les Corts Valencianes i l'article 3 de les normes sobre Blasons, Etiquetes i Formulari de les Corts Valencianes, procedirem en primer lloc, a llegir, primer en valencia i despres en castella, la formula del jurament o promesa; i, posteriorment, i de manera individual, els nous diputats prendran la paraula per a realisar-ho.

Ilustres senyors diputats, ¿jureu o prometeu que mentres tindreu el carrec de diputat acatareu la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, sense engany, i guardareu fidelitat a la Generalitat Valenciana?

Ilustres senyors diputats, ¿juráis o prometéis que en tanto como tengáis el cargo de diputado acataréis la Constitución y el Estatuto de Autonomía sin engaño y guardaréis fidelidad a la Generalitat Valenciana?

Ilustre Senyor Juan Villalba González.

El senyor Villalba González:

Sí, prometo.

El senyor president:

Ilustre Senyor Leandre Picher Buenaventura.

El senyor Picher Buenaventura:

Sí, promet.

El senyor president:

Ilustre Senyor José Antonio Pina Gosálbez.

El senyor Pina Gosálbez:

Sí, prometo.

El senyor president:

Moltes gracies. Benvinguts. I encert en la seua llabor.

Segon punt de l'orde del dia: debat sobre declaració de la política general, realisada pel Molt Honorable Senyor President del Consell, de conformitat en lo que dispon la Llei 6/95, de 3 de abril, que modifica, entre uns altres, l'article 50, de 30 de decembre, del Govern Valencian.

Abans de donar la paraula al Molt Honorable Senyor President de la Generalitat, i com a conseqüència de celebrar-se hui el Dia Internacional de la Pau, la presidència propos a les Corts la següent declaració institucional:

"Les Naciones Unidas han declarat el dia de hui, 16 de setembre, com a Dia Internacional de la Pau. Les Corts Valencianes, al iniciar hui el nou període de sessions, manifesten la seua adhesió a tal commemoració fent vots per a que les guerres i la violència desapareguen en tot el mon.

La pau ha de constituir un referent essencial del nostre temps i un valor basic per a les relacions humanes. Per això es necessari un esforç col·lectiu global que compren les esferes, tant individual com institucional. Per això tene, i des de la responsabilitat que la pertinença a una institució representativa del poble valencia, nos exigix i volem sumar-nos als esforços de tots aquells que fan de la pau nort i guia de la seua activitat, i proclamar el nostre rebuig a tot acte de violència i agressió en qualsevol ent i activitat; aixina com el nostre recolzament mes ferm i decidit a les iniciatives tendents a conformar una cultura de la pau que vivifique tots els enits de la nostra convivència ciutadana i les relacions humanes personals, institucionals i internacionals.

De manera especial, les Corts Valencianes reiteren el seu compromís, que es el del poble valencia, en la convivència pacífica i democrática, aixi com ho han vingut manifestant en els ultims mesos.

A soles la tolerancia i el respecte a la pluralitat i a la diversitat, a soles la convivència pacífica pot garantir-nos una vida en-progres i llibertat".

Moltes gracies, senyories.

El Molt Honorable President de la Generalitat te la paraula per a fer la declaració de política general.

El senyor president del Consell:

Señor presidente.

Señorías.

Comparezco ante ustedes con la firme voluntad de compartir una seria y sosegada reflexión política sobre la situación de nuestra comunidad precisamente en el ecuador de la legislatura.

Pero antes de entrar de lleno en el desarrollo de mi intervención, quiero hacer una breve referencia a dos acontecimientos ocurridos tras el último debate de política general, que tuvo lugar hace ahora un año.

El primero es un suceso personal, irreparable y emotivo, que no puedo obviar: el fallecimiento del expresidente de estas Cortes, Vicente González Lizondo. Su dramática muerte, tras el ataque al corazón sufrido en esta misma cámara, agranda el recuerdo grato de un hombre apasionado por sus ideas y por su tierra. Fue Vicente González Lizondo un gran hombre al que yo, una vez más, quiero rendir un emocionado recuerdo.

El segundo acontecimiento se refiere al terrorismo. Deseo congratularme por la respuesta de la sociedad valenciana que, al igual que la del resto de España, de forma espontánea, se echó literalmente a la calle bajo el grito "basta ya", ante el brutal asesinato de Miguel Ángel Blanco. No fue un grito de solidaridad dirigido sólo a la familia de Miguel Ángel Blanco, a la que sin duda se le entregó todo el afecto y se le acompañó en su intenso dolor. Fue un grito de dolor por las 783 personas asesinadas. Un grito contra la barbarie y la locura de la banda terrorista ETA. Ese "basta ya" supone una reacción ética en la que permaneceremos todos desde la serenidad para combatir la sinrazón de unos locos que no saben ni quieren vivir en libertad.

El pueblo vasco no ignora que en su difícil lucha contra la violencia cuenta con todo el apoyo del pueblo valenciano. Tampoco ignoran las familias de las víctimas del terrorismo que cuentan con nuestra solidaridad absoluta y con nuestro cariño sincero. Nuestra sociedad está viva, y así lo